

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 lutego 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił Z. P. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat oraz nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych zaliczył wnioskodawcy łącznie 10 lat, 3 miesiące i 5 dni. Organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach następujących okresów: od 8 marca 1984 r. do 30 listopada 1989 r., od 1 grudnia 1989 r. do 5 czerwca 1990 r., od 1 sierpnia 1992 r. do 31 lipca 1992 r. na stanowisku monter kotłów - kierowca, monter - spawacz - kierowca, ponieważ wykonywał on prace równocześnie na dwóch różnych stanowiskach w obrębie dwóch różnych działów zarządzenia resortowego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że sumaryczny staż pracy wnioskodawcy wyniósł 39 lat, 5 miesięcy i 19 dni.

/decyzja k.43 - 43 odwrót plik I akt ZUS/

W dniu 1 kwietnia 2020 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie Z. P. od ww. decyzji. W treści odwołania Z. P. wskazał, że w kwestionowanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych okresach wykonywał obowiązki w warunkach szczególnych, a tym samym legitymuje się wymaganym 15 - letnim okresem pracy w warunkach szczególnych, co powinno skutkować przyznaniem mu prawa do emerytury pomostowej.

/odwołanie k.3 - 4/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k. 6 - 6 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 stycznia 2020 r. Z. P. złożył wniosek o emeryturę pomostową.

/wniosek k.40 plik I akt ZUS/

Zarówno w dacie złożenia wniosku o emeryturę pomostową, jak i do dnia zamknięcia rozprawy Z. P. pozostawał w stosunku pracy w (...) C. Oddział Elektrociepłownia w Z..

/okoliczności bezsporne/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego załączonego do akt sprawy w tym aktach ZUS. Podnieść należy, że okoliczność pozostawania przez wnioskodawcę w stosunku pracy nie była sporna w niniejszej sprawie. Dokonywanie zatem ustaleń, co do spełnienia przez wnioskodawcę pozostałych przesłanek, od których uzależnione jest nabycie prawa do emerytury pomostowej nie miałyby żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy byłoby zatem bezcelowe i przede wszystkim prowadziłyby do nieuzasadnionego przedłużenia niniejszego postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Prawo do emerytury pomostowej regulują przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (t.j. Dz. U z 2018 r., poz. 1924). Zgodnie z treścią przepisu art. 4 powyższej ustawy, który stanowi, że prawo do

emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Powyższe warunki muszą być spełnione łącznie. Natomiast zgodnie z treścią przepisu art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Jest okolicznością niesporną między stronami, że wnioskodawca w dacie wydania spornej decyzji, jak też w dacie zamknięcia rozprawy pozostawał w zatrudnieniu, a tym samym z całą pewnością nie może spełnić łącznie ww. przesłanej. Okoliczność ta powoduje, że organ rentowy zasadnie odmówił mu przyznania prawa do emerytury pomostowej, a wydana w sprawie decyzja jest zasadna i zgodna z prawem. W tym miejscu wskazać należy, że wnioskodawca jest obecnie zatrudniony na podstawie umowy o pracę, a przyczyną dla których nie rozwiązał stosunku pracy pozostają bez jakiegokolwiek wpływu na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy.

Sąd jednocześnie pragnie podkreślić, że emerytura pomostowa jest świadczeniem przeznaczonym dla osób pozostających bez pracy co wynika wprost z przepisów ustawy. Jak wskazał Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, w wyroku z dnia 3.07.2018 r w sprawie IIIAUa 391/18 (LEX 2549737) pozostawanie przez ubezpieczonego w stosunku pracy stanowi samodzielną i negatywną przesłankę uniemożliwiającą przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. Brak spełnienia tej przesłanki, niezależnie od tego, czy inne się ziściły, czyni niemożliwym uwzględnienie żądania w zakresie przyznania wnioskowanego świadczenia, a ponadto czyni bezcelowym badanie spornej kwestii związanej z okresami pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze. Powyższe stanowisko w pełni podziela Sąd orzekający.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy uznając odwołanie za nieuzasadnione, na podstawie art. 477 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

S.B.